

«Alisha»

Etter det som skjedde, begynte jeg med narkotika og alkohol. Da slutta jeg med hijab.

Når jeg gifter meg, skal jeg ringe familien min og fortelle dem det. Da er det ingenting de kan gjøre., Foto: iStockphoto, Eier: Kilden.

Faren min var bare en gutt da han reiste fra hjemlandet. Det var onkelen hans som tok han med hit til Danmark. Etter noen år dro far tilbake for å gifte seg.

“

Jeg har aldri vært i et dansk hjem.

Jeg ble født i hjemlandet til foreldrene mine, men kom hit da jeg var bare noen måneder gammel. Dansk er morsmålet mitt. Jeg gikk ti år på skolen, så gikk jeg på yrkesskole for å lære å sy. Nå

jobber jeg på en kafé. Jeg har danske kollegaer, men ingen danske venner. Jeg har aldri vært i et dansk hjem.

Fakta: Bakgrunn for prosjektet om tvangsekteskap

De opprinnelige intervjuene av de sju kvinnene ble gjort av cand. polit. Rachel Eapen Paul med økonomisk støtte fra en privat stiftelse i Danmark. Intervjuene var lengre og mer omfattende enn det som kommer fram her.

I likhet med i Norge, er den såkalte 24-års-regelen en del av lovverket i Danmark. Den ble vedtatt som et tiltak mot tvangsekteskap og familiegjenforening. Regelen sier at dansker bare kan ta med utenlandsk ektefelle til landet dersom begge er minst 24 år gamle.

Unni Rustad, tidligere ansatt ved Kilden kjønnsforskning.no, har redigert materialet. Historiene er gjort anonyme for å beskytte kvinnene.

Jeg ble voldtatt

For noen år siden skjedde det som forandra livet mitt. Jeg ble voldtatt seint en kveld da jeg var på vei til noen slektninger. En mann kom forbi i bil. Han sa han kjente dem jeg skulle besøke. Han ville kjøre meg dit, sa han. Jeg var dum og satte meg inn i bilen hans. Han tok meg med til en leilighet. Så gikk han ut og kom tilbake med noen venner, og de voldtok meg. Etterpå kjørte de meg tilbake til der han så meg først, og kasta meg av der.

Jeg ringte til en venn, ei jente jeg kjenner fra skolen. Mora hennes kom og henta meg. Disse folkene kjenner ikke familien min. Jeg dro hjem til dem, og de hjalp meg. De visste at jeg hadde blitt voldtatt, det var blod overalt på klærne mine. De ringte foreldrene mine og sa jeg ville bli sein. Jeg sov over hos dem, og neste morgen kjørte mora meg hjem. Jeg var redd etterpå, men jeg gikk ikke til lege. Jeg har ikke fortalt det eller snakka med noen om det.

Etter det som skjedde begynte jeg med narkotika og alkohol. Da slutta jeg med hijab. Jeg tror på islam og hadde lyst til å gå med den, men syntes ikke jeg kunne fordi jeg begynte med narkotika. Jeg kan ikke gjøre begge deler samtidig.

Flytta hjemmefra

To år etterpå skulle søstera mi gifte seg. Familien til far hadde arrangert ekteskapet for henne, men hun likte mannen. Jeg dro for å være med på bryllupet. Mens jeg var der, prøvde en i familien å voldta meg.

Da jeg kom tilbake til Danmark, holdt jeg det ikke ut lenger. Jeg flytta hjemmefra. Jeg var redd foreldrene mine skulle finne ut hva som var skjedd. Heldigvis var jeg gammel nok til at jeg kunne flytte. Foreldrene mine ville at jeg skulle vente med å ta utdanning. De mente jeg burde gifte meg. Jeg sa nei, men de ville ikke høre. De tok meg ikke alvorlig, brydde seg ikke om det jeg sa.

“

Mor slo meg ofte fordi jeg ville studere og ikke gifte meg.

Jeg tror mor hadde på følelsen at jeg ville rømme hjemmefra. Da jeg fikk stipend for å studere, ville hun at jeg skulle flytte pengene mine fra min egen konto og over på hennes. Jeg åpna en hemmelig konto og fortalte henne at jeg hadde problemer med å få pengene utbetalt.

Mor slår

Mor slo meg ofte fordi jeg ville studere og ikke gifte meg. Hun slår den yngre søsteren min også. Guttene blir aldri slått. Far var for det meste ikke hjemme, han var på jobb. Han visste at mor slo meg, men mor løy til han om meg. Far var mer forsiktig med å slå på grunn av danske lover.

Lillesøstera mi og jeg er mer danske enn brødrene våre. Jeg passa på henne. Foreldrene mine brydde seg ikke med guttene, de kunne gjøre hva de ville. Nå snakker jeg ikke med noen av dem, og jeg savner dem.

Mor er veldig gammeldags. Hun mener ekteskap må arrangeres. Enda hun har bodd i Danmark veldig lenge, har hun ikke forandra seg.

En gang ble jeg så trøtt av livet mitt at jeg prøvde å begå selvmord. Jeg tok mange piller og gikk ut. Jeg våkna på sykehuset. Da jeg kom hjem, ble mor veldig sint fordi hun ikke visste hvor jeg var. Om kvelden ringte jeg til læreren min. Hun snakka med mor og lagde ei historie om hvor jeg hadde vært, ellers ville mor slått meg.

Dro til et krisesenter

Foreldrene mine planla ekteskap for meg med en eller annen fra hjemlandet. Han tilhører familien. Da jeg forstod at de ville tvinge meg til å gifte meg, dro jeg til et krisesenter og ble der i seks måneder. Det var bra å være der, folk var vennlige og hyggelige. Jeg fikk den hjelpa jeg trengte. Etterpå fikk jeg plass et sted hvor noen av jentene hadde vært i fengsel. Mens jeg var der, kom jeg i slagsmål med noen av dem.

Jeg føler meg trygg her, men jeg skulle ønske det var vakt utenfor.

På den tida var jeg gravid med kjæresten min. Vi var forlovet og skulle gifte oss. Etter slagsmålet aborterte jeg. Kjæresten min og jeg hadde en krangel. Han la skylda for aborten på meg. Han ville ikke at jeg skulle møte de jentene igjen. Jeg ville heller ikke bo der mer og fikk plass på krisesenteret jeg bor på nå.

Nå har jeg vært her lenge. Jeg har fått nye venner og hatt tid til å tenke. Det er fint. Jeg har også fått gode råd når det gjelder mange saker som bekymra meg, særlig når det gjelder utdanning.

Håper på en god framtid

Jeg føler meg trygg her, men jeg skulle ønske det var vakt utenfor. En gang jeg kom hjem, ble jeg overfalt av to utenlandske gutter som begynte å rive i klærne mine. Jeg ble veldig redd. De ga opp da jeg begynte å skrike, og det kom en bil forbi.

Kjæresten min er hyggelig mot meg. Familien hans kommer fra samme land som far og mor. Jeg har møtt alle sammen. Jeg føler meg godtatt. Jeg er lykkelig. Kjæresten min veit alt, og prøver å støtte meg. Han er den jeg stoler mest på.

Jeg har lyst til å flytte herifra, gifte meg, begynne å studere og finne meg en jobb. Jeg vil gjerne være sjølstendig, og kjæresten jeg har nå synes det er greit. Når jeg gifter meg skal jeg ringe familien min og fortelle dem det. Da er det ingenting de kan gjøre. Jeg håper på en god framtid.

Se også

- [«Sofie»](#)
- [«Naila»](#)
- [«Nesreen»](#)

TVANGSEKTESKAP

Det ble ikke vist noen globale meldinger eller andre viktige meldinger da dette dokumentet ble skrevet ut.